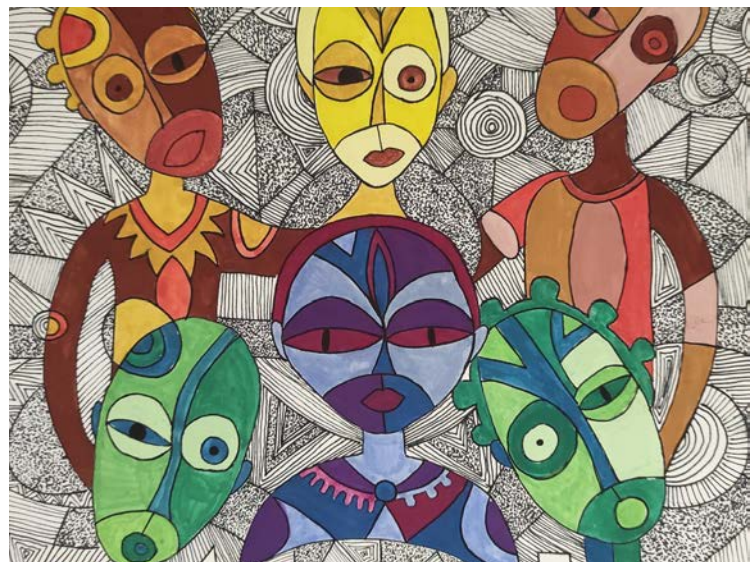

10%

TRŽNICA IDEJ

SREDNJA
TRGOVSKA IN ARANŽERSKA
ŠOLA LJUBLJANA
JANUAR 2023

NAGOVOR RAVNATELJICE

Spoštovani bralci!

V rokah držite izvod šolskega časopisa naše preimenovane šole, Srednje trgovske in aranžerske šole Ljubljana. Vlada Republike Slovenije je sprejela SKlep o ustanovitvi in nas razveselila z novim nazivom ravno 6. 12. 2022. Krasen datum, Sv. Miklavž nas je obdaril in s tem izpolnil našo največjo željo. S tem je posijalo sonce, ki nam bo utiralo pot naprej in vsak žarek posebej nas bo spominjal na to, da smo izjemni in unikatni – vsi na naši šoli. Zaslužili smo si novo ime, dodano ime s programom Aranžerski tehnik. S tem pa smo dobili dodatno motivacijo za promocijo tega programa, ki obeta veliko v poklicni karieri mladih.

Dijaki z veseljem pripravljajo članke, sestavljajo pesmi, rišejo risbe pod budnim očesom mentorice časopisa. Zapisana beseda ostane in nam veliko pomeni. Veseli me, da skrbno in resno pristopijo k pripravi časopisa in komaj čakajo, da se sestavi, natisne, objavi. Dragi dijaki, ustvarjalci, uspelo vam je! Ponovno vam je uspelo pripraviti enkratni časopis, ki ni še eden, ampak je prvi, ki je nastal na Srednji trgovski in aranžerski šoli Ljubljana. Z veseljem se podpišem pod spremno besedo našega časopisa.

Bralci, želim vam prijetno branje!

Elizabeta Hernaus Berlec, ravnateljica STAŠ Ljubljana

STRAN 01

Naslovna stran: Sarah Comba, 4. Ca
Ustvarjalci: dijakinje novinarskega krožka

Mentorica novinarskega krožka: Ajda Petrovič

Lektoriranje: Maria Magdolna Horvath in Irena Koželj Urbanec

Oblikovanje: Ajda Petrovič

Sliki zgoraj: Sara Kolarič, Robert Jurjevič Klošak

EKSKURZIJA V BENETKE

V petek, 21. 10. 2022, nas je po skoraj štiriurni vožnji avtobus odložil pred ladjico, ki nas je popeljala do Benetk. Po polurni plovbi smo si ogledali veliko in prekrasno Doževo palačo. Sledil je sprehod do Markovega trga, kjer stoji cerkev sv. Marka.

Navdušili so me vsi novi obrazi in kakšen je njihov vsakdanji potek življenja. V Benetkah se ne vozijo z avtomobili, ker sploh ni cest, njihovo prevozno sredstvo so noge, še s kolesom verjetno ne moreš priti nikamor, ker so te majhne uličice polne ljudi, poleg tega je neskončno stopničastih mostov čez njihove znamenite kanale.

Odpravili smo se do najbolj slovitega mosta v Benetkah - Mosta vzdihljajev, kjer so ljudje, ki so bili obsojeni na zaporno kazen, zadnjič videli svetlobo in s tem vedenjem tudi vzdihnili.

Po odmoru za kosilo smo se odpravili na bienale umetnosti, za katerega smo imeli premalo časa. Priznati moram, da me je to, kar mi je uspelo videti, navdušilo. Razstava se je imenovala The milk of dreams, čeprav nikjer ni bilo niti sledu o mleku.

Drugi del razstave je bil razstavljen na ogromnem in prekrasnem vrtu, kjer je vsak predel predstavljal eno državo. Najbolj mi je ostala v spominu izvirnost, a hkrati nenavadnost, Danske.

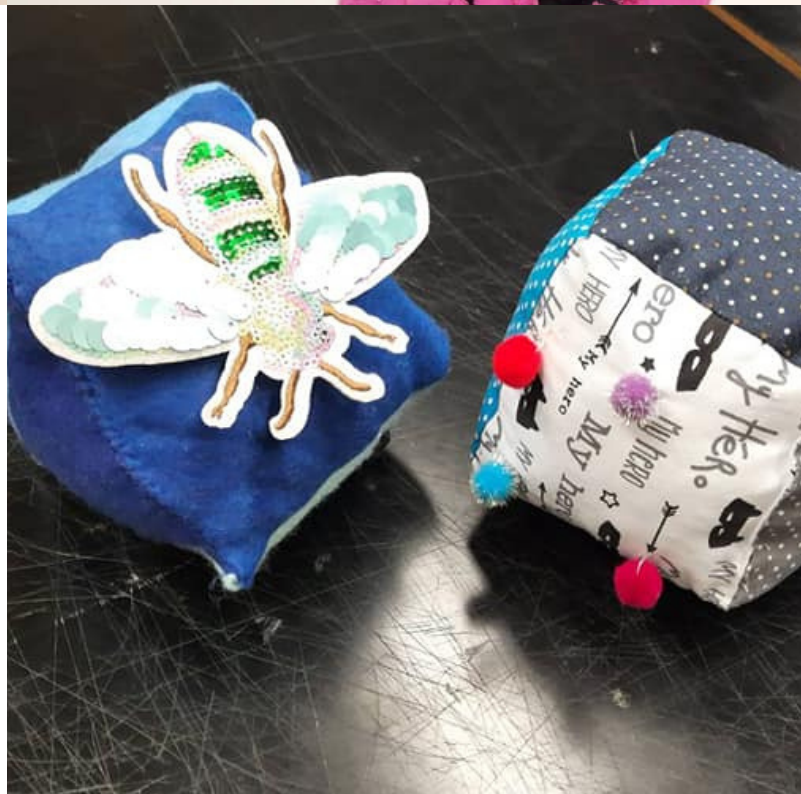
Bilo je zelo lepo. Benetke so polne turistov in zelo drage, a to ni zmanjšalo vtisa lepote, ki so ga pustile na nas. Vsekakor si zaslužijo mesto na seznamu krajev, ki jih mora človek vsaj enkrat v življenju obiskati.

TEDEN ZMANJŠEVANJA TEKSTILNIH ODPADKOV

Med 21. in 25. novembrom 2022 so v središču Evropskega tedna zmanjševanja tekstilnih odpadkov na šoli potekale številne dejavnosti kot so: polstenje, izmenjevalnica oblačil, recikliranje oblačil, izdelava izdelkov iz volne in oblačil, čiščenje šolske okolice, urejanje šolskega vrta, izdelava listine o trajnostnem razvoju Srednje trgovske in aranžerske šole Ljubljana ter pečenje krompirja in priprava zeliščnega čaja z medom.

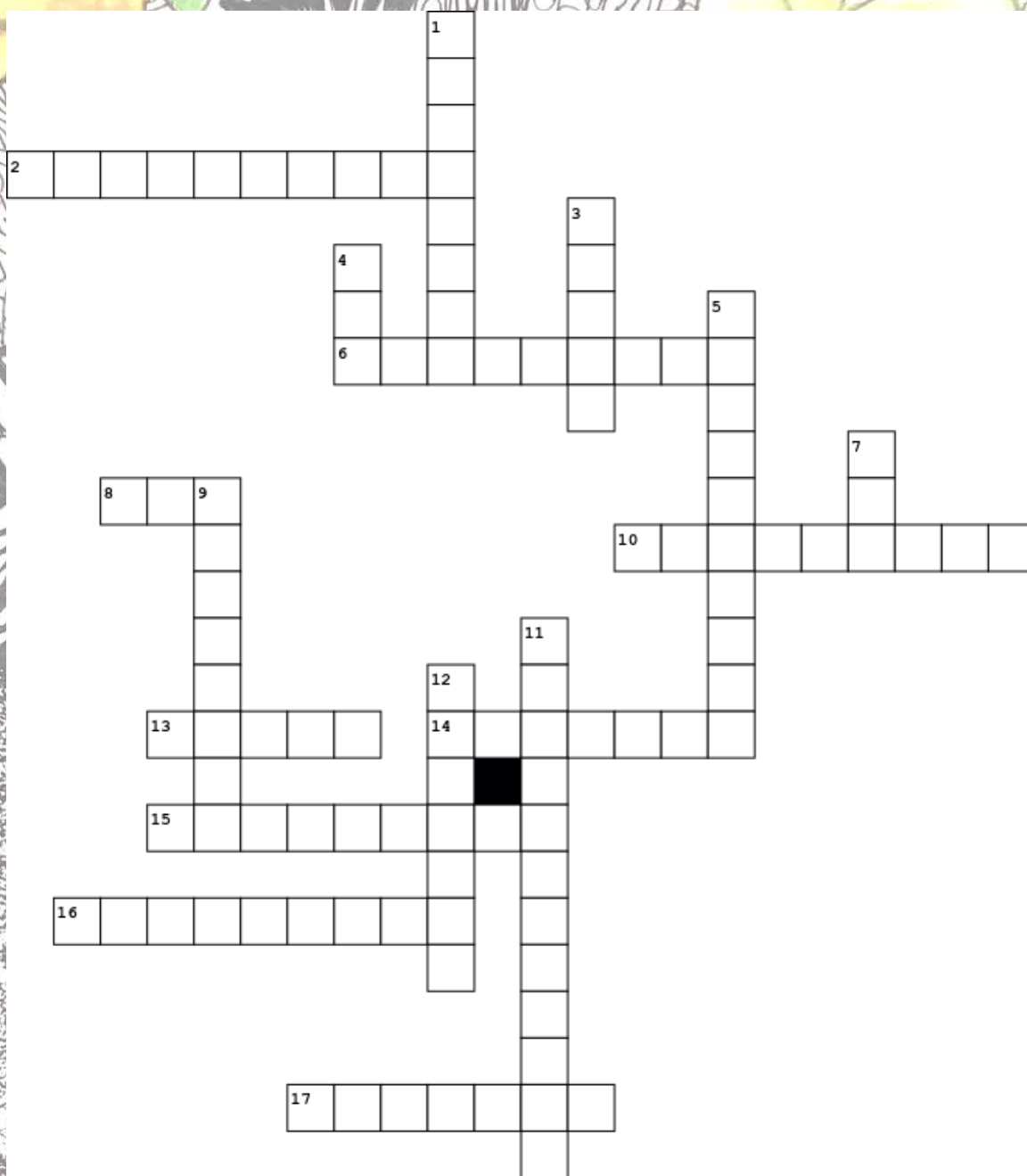
V letošnjem letu smo želeli poudariti močan vpliv tekstilne industrije na naš planet in navdihniti akcije, ki bi v tekstilno industrijo vnesle več krožnosti. Dogodku smo dali naslov Recikliraj in nekoga razveseli. Izdelke, ki so jih dijaki naredili v enem tednu smo v decembru podarili starejšim, osamljenim ali drugim ranljivim skupinam.

TEKOM CELEGA TEDNA SO SE DIJAKI LAHKO V ŠOLSKI KUHINJI OKREPČALI S PEČENIM KROMPIRJEM IN ZELIŠČNIM ČAJEM, KI SO GA SLADKALI Z MEDOM IZ ŠOLSKEGA ČEBELNJAKA. VSE SESTAVINE SO BILE IZ PRIDELKOV IZ NAŠEGA ŠOLSKEGA VRTA.

Ekipa novinarskega krožka

KRIŽANKA

VODORAVNO:

2. JE BESEDA ALI BESEDNA ZVEZA, S KATERO POIMENUJEMO SKUPNO POMENSKO LASTNOST VEČ BESED
6. CONFECTIONER PO SLOVENSKO
8. DAVEK NA DODANO VREDNOST (KRATICA)
10. VIŠINA TONA ALI ...
13. JE PRODUKT ČLOVEKOVEGA DELA
14. ZEMLJA JE DEL ...
15. POTREBE ZADOVOLJUJEMO Z ...
16. POHIŠTVO PO ANGLEŠKO
17. JE VEDA, KI PREUČUJE ZAKONITOSTI LIRIKE OZ. PESNIŠKA PRAVILA

NAVPIČNO:

1. VRTENJE ZEMLJE OKOLI SVOJE OSI
3. ELEMENT "N"
4. ZVEZA POTROŠNIKOV SLOVENIJE (KRATICA)
5. POMENI RAČUNANJE S KONKRETNIMI ŠTEVILI
7. ONA PO ANGLEŠKO
9. KOMUNICIRAMO NEVERBALNO IN ...
11. SO BESEDE Z NASPROTNIM POMENOM
12. LAHKO OPREDELIMO KOT PREDSTAVITEV NEKEGA DEJSTVA

PA SMO SPET SKUPAJ!

Moja leta na srednji šoli so potekala malo drugače, kot pri drugih generacijah. V prvem letniku smo samo pet mesecev obiskovali pouk, kot smo ga bili vajeni, saj se je kasneje pojavil nov virus. Od sredine prvega letnika do vključno drugega smo pouk obiskovali preko Zooma. Moji pogoji za učenje so bili dobri, a jih nisem izkoristila, kot bi jih lahko. Celoten drugi letnik sem preživela med knjigami, zaprta v svoji sobi in obdana z vso tehnologijo tega sveta.

V tretjem letniku so sprostil ukrepe. V šolske klopi smo se vrnilo šele januarja, saj smo decembra imeli poklicno usposabljanje pri delodajalcih. Na praksi mi je bilo zelo všeč, veliko sem se naučila, spoznala nove ljudi in ustvarila priložnosti za morebitno kasnejše sodelovanje.

Ko smo ponovno pričeli z učnimi obveznostmi v živo, je bilo zelo naporno. Bili smo izven delovnega ritma in sistem učenja se nam je podrl. Poleg zmešnjave, ki nam jo je prinesel koronavirus, smo se s sošolci in sošolkami uspeli povezati, četudi smo se začeli intenzivneje družiti šele konec tretjega letnika.

NA NAŠO SREČO IMAMO NA NAŠI ŠOLI ZELO DOBRE PROFESORJE, KI SO NAS VODILI IN NAM POMAGALI SKOZI VES PROCES POUKA NA DALJAVO IN OB PREHODU V OBIČAJNI USTALJENI RITEM.

Končno sem v četrtem letniku in blizu zaključka šolanja na srednji šoli. Ravno v četrtem letniku se je začelo dogajati veliko zanimivih stvari, za katere smo bili v preteklosti prikrajšani. Zaradi večurne stalne prisotnosti v razredu smo se tudi bolje spoznali. Končno smo po vsem tem času odšli na ekskurzijo v Piran, kjer smo se lahko povezali tudi z našo paralelko. Zdi se mi, da nam je druženja in prijetnih dejavnosti manjkalo. Lahko bi se že prej povezali med sabo, če bi le imeli možnost. Sedaj prihaja intenzivno in za nas vse pomembno obdobje. Občutiti je pritisk mature, zaradi katere smo pod stresom že od septembra naprej. Prepričana sem, da bomo z veliko vneme in ob medsebojni pomoči uspešno preskočili tudi to oviro. Vsemu, kar se nam je zgodilo v teh štirih letih srednje šole, smo se zelo dobro prilagodili in potegnili najboljše tudi iz slabih položajev.

Vita Zupe, 4. Cb

Avtorja likovnih del: Amadeja Pintarič in Gašper Ljubič

MLADI AMBASADORJI EVROPSKEGA PARLAMENTA

Projekt EPAS vsako leto sproži veliko zanimanje pri dijakih, saj aktivnosti v njem predstavijo tudi dijaki višjih letnikov, ki so že sodelovali v projektu.

V letošnjem šolskem letu so se za sodelovanje odločili dijaki programa Aranžerski tehnik (SSI), največ zanimanja je bilo v prvem letniku.

Dijaki so dobili možnost, da si izberejo področja dela, kjer bi lahko največ doprinesli k projektu (urejanje EPAS Facebook strani šole, sodelovanje na natečajih evropskih poslancev, priprava aktivnosti ob dnevu Evrope, prenova Info točke na šoli).

Dijaki so največ zanimanja pokazali za okoljsko problematiko in migrantsko problematiko, prednosti, ki jim jih prinaša članstvo Slovenije v EU in projekt Erasmus +, v katerem so sodelovali dijaki letos prvič, in sicer so se udeležili delovne prakse na Portugalskem, v Bragi, kjer so tudi na svojem konkretnem primeru občutili priložnosti, ki jih prinaša članstvo Slovenije v Evropski uniji.

Osrednji dogodek z naslovom
Zvok mladosti

Postavili smo informacijsko točko. Postavljena je bila v prostorih, kjer je velika dnevna frekvenca dijakov, in sicer v obliki lesene smrečice, ki predstavlja EU. Izdelana je bila iz odpadnega materiala. Popestrila je praznični čas, pod njo pa so bila namesto daril postavljena gradiva z evropskimi vsebinami.

Dijaki so se pod mentorstvom Tadeje Florjančič Zupančič in Urške Becele Počervina letos odločili za izvedbo medrazrednega tekmovanja o poznavanju evropskih vsebin.

Udeležba na natečaju Evropska unija mladih evropskega poslanca dr. Milana Brgleza, kjer je naša ambasadorka Manca Pia Ambrož dosegla izjemen rezultat - 1. mesto, na kar smo izjemno ponosni.

V Križankah je dne 27. 5. 2022 v okviru evropskega leta mladih potekal osrednji dogodek z naslovom Zvok mladosti, na katerem so se podprli številni cilji, ki so pomembni za vse nas. Na dogodku je potekal dialog mladih z odločevalci, izobraževalne vsebine, interaktivne delavnice na različne teme in bogat kulturno-glasbeni program.

Ekipa novinarskega krožka

The background is a vibrant, abstract illustration. It features various geometric and organic shapes in shades of blue, green, yellow, and pink, some filled with stippling or cross-hatching. The overall style is reminiscent of mid-century modern or folk art. A large, solid orange circle is centered on the page, containing the text.

VALOVANJE

TI SI SIDRO,
TEŽKO SIDRO,
JAZ SEM OCEAN,
V MOJIH ROKAH SE UTAPLJAŠ
IN NE MOREŠ STRAN.

JAZ SEM JADRO,
MEHKO JADRO,
TI SI HUD VIHAR,
NA TVOJIH PRSTIH SE PRETRGAM,
ZAME NI MI MAR.

TI SI SONCE,
ŽGOČE SONCE,
JAZ SEM HLADNA NOČ,
TVOJ SVETILNIK CEL POGOLTNEM,
TI ODVZAMEM MOČ.

JAZ SEM SKALA,
OSTRA SKALA,
TI BUČEČA PENA,
NA MOJIH PRSIH SE RAZBLINIŠ,
TI, LJUBEZNI CENA.

TJAŠA TANJA MAROLT, 4. CB

TABOR NA VOJSKEM

Sredi novembra smo se dijaki prvega letnika programa Ekonomski tehnik odpravili na šolski tabor v naravi na Vojskem, v naselje nad Idrijo.

Še pred pričetkom tabora so nas mračni oblaki strašili s slabim vremenom, kar je namigovalo na to, da bomo večina tabora preživeli znotraj doma. Ob devetih zjutraj smo iz šole krenili z avtobusom. Pot je bila dolga, zato smo si dijaki krajšali čas s prepevanjem in glasbo, nekateri pa tudi z branjem knjig.

Ko smo se bližali našemu cilju, se je ravna avtocesta prelevila v neskončne ovinke, ki so skozi gozd vodili do Vojskega - 1,083 m visoke vzpetine.

Prispeli smo malo pred kosilom, hitro razpakirali in postlali svoje postelje. Vpostavili smo hišni red, dodelili rediteljstva ter pojedli kosilo, ki mu na idrijskem koncu pravijo "južna". Slabo vreme nas je prisililo v preživljanje časa v telovadnici, kjer smo se preizkusili v "team building". Neskončno smo se zabavali.

Pred večerjo smo odšli še na nočni pohod s svetilkami.

Naslednji dan je bil prvi in edini dan, ki smo ga preživeli na taboru, zato je bil najbolj poln aktivnosti. Dan se začel s kratkim sprehodom in zajtrkom. Sledila je najbolj zanimiva aktivnost, ki smo jo imeli na taboru: izdelava idrijskih žlikrofov. Zgnetli smo testo in zmešali maso, naučili so nas, kako pravilno oblikovati žlikrof, koliko mase je treba uporabiti in kako raztegniti testo.

Praden smo pa jih lahko pojedli, smo se učili nordijske hoje. To je hoja, ki so jo ustvarili Finci za hkratno treniranje rok in nog v obdobju, ko ni snega. Ritem hoje smo preizkušali na krajšem pohodu, kateremu je sledilo kosilo.

Proti večeru nas je čakala orientacija. S pomočjo kompasa smo morali najti namige na pohodni poti z uganko Kdo je ukradel diamantno ogrlico. V domu so nas za večerjo nagradili z burgerji. To je bila naša zadnja noč skupaj, zato smo se pred spanjem malo pozabavali ob plesu in igrah. Naslednje jutro smo obiskali Snežno jamo, ki je bila manj jama, kot pa razpoka v skali. Nazadnje je nepočil čas za odhod. Tudi nazaj grede smo si prepevali. "Lušno" je bilo.

Dijak 1. Da

TUDI POZIMI JE NA OBALI LEPO

V sredo, 21. decembra 2022, smo se ob 7.45 dijaki 4. Ca in 4. Cb zbrali v avli šole. Odpravili smo se na avtobus in se odpeljali proti Piranu.

Na avtobusu nam je profesorica Monika Maleš dala navodila in opisala, kaj vse si bomo ogledali. Spremljale so nas še prof. Vesna Jenko, Alenka Medved in Ajda Petrovič.

Na poti smo imeli postanek in ob prihodu v Lucijo smo si lahko malo ogledali okolico. Od tam smo se skozi Portorož v avtobusom odpravili do Bernardina, od koder smo peš odšli do Pirana.

Hodili smo okoli 40 min in ob prihodu v Piran nam je profesorica povedala nekaj zanimivosti in predstavila znamenitosti o mestu. Ogledali smo si spomenik skladatelja in violinista Giuseppa Tartinija, ki je bil rojen v Piranu. Izvedeli smo, da je bil včasih celoten Tartinijev trg prekrit z morjem in so se prebivalci zaradi smrada in smeti odločili, da ga zasujejo s peskom in ustvarijo trg. Še danes je ob močnem dežju in visoki plimi trg poplavljen, zato imajo prebivalci velike težave in morajo zagrajevati svoje hiše pred vodo in kamni, ki jih naplavi morje. Izvedeli smo tudi, da je Piran v celoti spomeniško zaščiten in nekateri mu pravijo "muzej na prostem".

Nato smo se odpravili do stavbe z imenom Benečanka, ki je bila včasih rdeče barve, sedaj pa je bele in odločitev za ponovno uvedbo bele barve ob obnovi fasade so kritizirali številni meščani. Predstavlja najlepši primerek beneškogotske arhitekture v Piranu in je najstarejša ohranjena hiša na Tartinijevem trgu. Stavba je bila zgrajena sredi 15. stoletja, njeni naročniki pa so izhajali iz družine Del Bello, ki je sodila med premožnejše piranske patricije. Okoli benečanke se je spletla tudi posebna zgodba, po kateri naj bi se mlado piransko dekle zaljubilo v bogatega beneškega trgovca.

ZARADI ČENČ ZLOBNEŽEV JE TRGOVEC DAL V POSMEH VSEM OPRAVLJIVCEM VZIDATI KAMNITO PLOŠČO Z NAPISOM (LASA PUR DIR - PUSTI, NAJ GOVORIJO), KI STOJI ŠE DANES.

Ogledali smo si še Prvomajski trg in akvarij, v katerem domuje okoli 140 različnih vrst organizmov, med njimi so številčno najbolj zastopane ribe. Vse ribe so se mi zdele zelo zanimive, najbolj pa so me navdušile meduze, ki so spreminjale barve. Za konec smo se odpravili še do Kopra, kjer smo imeli čas za kosilo in si ogledali praznično okrasitev mesta. Domov smo se vrnili ob sedmi uri zvečer. Preživeli smo prelep dan, poln veselega druženja in lepe obmorske pokrajine.

Nur Stojnšek, 4. Cb

GLASBENE REKE TEČEJO TUDI MED NAMI

Glasba mi veliko pomeni. Sama kitaro igram že tri leta in ko igram, mi misli odtavajo nekam izven realnega sveta, v domišljijo. Včasih ob igranju kitare tudi pojem. Ob glasbi se lažje zjočem, saj so besedila včasih lahko zelo globoka. Ko sem s prijatelji, večino časaujemo, plešemo in se smejimo. Najpogosteje poslušam angleško glasbo. Pesmi izbiram na podlagi razpoloženja. Tudi pesmi pišem, saj je tako lažje svetu pokazati in razložiti svoja čustva in razgrniti svoja dejanja in zgodbe iz preteklosti. Veliko lažje je **zapeti** pesem o svojih občutkih, kot pa jih predstaviti v pogovoru. Zato mi glasba veliko pomeni.

Dijakinja 1. Ab

STRAN 11

V torek, 15. 11. 2022, smo obiskali Cankarjev dom, kjer smo poslušali koncert z naslovom Glasbene reke. Glasbeniki Simfoničnega orkestra Slovenske filharmonije in baletni plesalci Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana so nas izjemno navdušili. Preden so se orkestru Filharmonikov pridružili baletniki, so zaigrali melodiji Glasba na vodi (Suita št. 2 v D-duru, G. F. Händel) in Ob Kolpi (iz suite Belokranjske pisanice, D. Bučar). Baletniki so zaplesali ob izvedbi Vltave slavnega skladatelja Bedřicha Smetane, epilog koncerta pa je predstavljala melodija Na lepi modri Donavi, ki jo je napisal J. Strauss mlajši. Zadnja točka je bila izvedena atraktivno tudi za mlajše. Filharmoniki, ki so igrali pod vodstvom dirigenta Slavena Kulenovića, so se kot vedno izkazali. Navdušena sem bila predvsem nad baletniki, saj nisem pričakovala tako lepega in sinhronega nastopa. Piko na i je dodal še povezovalac Juš Milčinski, ki je koncert spremenil v prav zabavnih 60 minut govora, glasbe in plesa. Upam, da bomo lahko v prihodnosti obiskali še več tako lepih koncertov, predstav ...

Joilette, 2. Ca

DAJMO SI PRILOŽNOST

VSAK ČLOVEK JE DRUGAČEN. TAKO PAČ JE. VSAK JE UNIKATEN IN KOT TAKŠEN ZASEDA SVOJE MESTO V DRUŽBI. DVE OSEBI NE MORETA BITI POVSEM ENAKI. IN PRAV JE TAKO. KLJUB TEMU VELIKOKRAT TEŽKO SPREJEMAMO DRUGAČNE LJUDI. DRUGAČNIH NI SMISELNO SPREMINJATI, LAHKO PA VPLIVAMO NA TO, KAKO RAZLIČNOST RAZUMEMO IN SPREJEMAMO.

AMADEJA PINTARIČ, 4. CB

EVROPSKI ŠOLSKE ŠPORTNI DAN

Zadnja dva petka v septembru smo na šoli izvedli Evropski šolski športni dan.

V programu aranžerski tehnik so dijaki imeli različne igre na mivki in padel. Na mivki so igrali odbojko in rokomet ter metali vortex.

V programu ekonomski tehnik so se poleg v rokometu na mivki preizkusili tudi v nogometu in badmintonu na mivki.

STRAN 13

Filip Mahkovec: Športni dan mi je bil zelo všeč in vse dejavnosti na mivki so bile zelo zabavne. Še nikoli nisem igral padel, za katerega sploh nisem vedel, da obstaja. Igral ga bom nedvomno še kdaj, saj je zelo zanimiva igra. Všeč mi je bil tudi rokomet na mivki, saj ga nimamo možnosti igrati prav pogosto.

Inja Sazonov: Vzdušje na športnem dnevu je bilo odlično in imeli smo lepo sončno vreme. Vse dejavnosti so bile zelo zanimive. Sama, kot odbojkarica, imam zelo rada odbojko na mivki, prav tako pa mi je bil zelo všeč padel, ki smo ga v večini prvič igrali. Takšen športni dan bi lahko imeli vsako leto.

INTERVJU Z BIVŠIM PROFESORJEM

JIŘI KOČICA – PROFESOR, KI JE PUSTIL PEČAT

Jiří Kočica je na Srednji trgovski in aranžerski šoli Ljubljana okroglih 30 let poučeval predmete aranžerske stroke. S svojo strokovnostjo, učnimi pristopi in optimizmom je na dijakih pustil močan pečat, zaradi česar smo se dijakinje četrtega letnika programa Aranžerski tehnik odločile, da ga preko intervjuja še bolje spoznamo. Ob prebiranju internetnih objav smo kmalu ugotovile, da je bil naš bivši profesor celotno karierno pot izjemno aktiven na strokovnem področju, in da o bivšem profesorju, pravzaprav, nismo vedele veliko ...

O vas izvemo, da ste akademski kipar, risar, pedagog, pisatelj in esejist. Katere šole ste obiskovali, da ste pridobili vsa ta znanja?

Zaključil sem Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo, potem pa sem zaključil še Akademijo za likovno umetnost v Ljubljani, kjer sem opravil tudi magisterij. Takrat še ni obstajal doktorat, ki je sicer predpogoj za učenje na visoki šoli. V tistem času so zato vsi visokošolski profesorji likovnih predmetov morali na Univerzi v Ljubljani pridobiti »priznanje pomembnih umetniških del«. Tega sem jaz pridobil precej zgodaj, saj so me povabili na Pedagoško fakulteto v Mariboru, da bi tam predaval oziroma učil risbo. Ampak ... Nujno moram reči to, da se znanja na šolah ne dobi tako veliko, da bi to bilo res bistveno za posameznika. Znanje si nabiramo sami. Izkoristiti je treba vsako priložnost. Biti radoveden, iskati in brskati povsod, kjer te zanima. Pri meni skoraj ne mine dan, da ne bi prebral kaj novega, gledal kakšen zanimiv dokumentarec, se pogovarjal z ljudmi, ki o nekih rečeh vedo res veliko ... Ob delu se nam porajajo mnoga vprašanja in mnogi odgovori.

Osrednja umetnina vašega pisnega prvenca je pisoar. Kaj je bil povod za nastanek vaše prve knjige?

Modernizem je nastajal kot posledica radikalnih zavrnitev tradicije evropskega umetniškega in siceršnjega izročila. Temu so rekli avantgarde, ki so se vrstile druga za drugo kot nove umetniške smeri. Njihova skupna točka je bila predvsem razsutje tradicionalnih vrednot, likovnega jezika, ki je imel izredno kompleksno gradnjo in odnos do oblike, prostora, kulture..

To lahko vidite po tem, ko pridete v neko staro mesto in uživate v hoji po ulicah in trgih mesta. Ko pridete v nov del mesta, kjer kraljuje modernizem, stolpnice, ortogonalna mreža cest in nečloveške mere, se ta užitek sprehajanja neha.

Želel sem si napisati strokovni tekst o tem, kaj se je dogajalo v modernizmu in sem tudi že imel kar nekaj napisanega, ko sem se spomnil, da je bolje te misli oblikovati v obliki romana. Svoje misli lahko tako položiš v usta nekemu drugemu in jih tudi medsebojno konfrontiraš z mislimi tistih, ki imajo drugačno razlago. S tem dobiš možnost izpovedovanja celo takih reči, ki si jih ne bi upal napisati v strokovnem tekstu, ker niso direktno vezane na strokovno literaturo, težko jih daš v kontekst časa in dogajanja ... Roman je v tem smislu zelo pripravna oblika, da podaš neko hipotezo, ki ni splošno priznana in veljavna ali je celo v nasprotju s splošnim mnenjem ...

Kateri dosežek na strokovnem področju vam osebno pomeni največ?

Največ v življenju mi pomeni to, da imava z ženo krasne otroke in sva jih tudi uspešno vzgojila. Toda to težko navajam pod rubriko »strokovni dosežki«, a ne? V strokovnem smislu mi morda največ pomeni to, da sem imel priložnost spodbuditi prenavo starih zaporov na Metelkovi (Hostel Celica), kjer smo z umetniško skupino Sestava dejansko dosegli to, da ta zapor niso podrli (kar je bila želja vseh mestnih oblasti v tistem času), temveč se je skozi umetniški proces prenovne celice in celotnega zapora, spremenil v današnji Youth hostel Celica, ki deluje kot zveza med umetnostjo in gospodarstvom. Vsekakor bi to bil en večjih dosežkov tudi zaradi tega, ker je bilo k temu nujno pristopiti zelo interdisciplinarno, z veliko različnih strokovnih vidikov in smo v tem tudi uspeli v realnem prostoru in času.

Kaj vam na življenjski ali karierni poti trenutno predstavlja največji izziv?

V mojem življenju je tako, da sem vedno delal več vzporednih stvari in tudi zdaj je enako. Ob tem, da bom v kratkem postal dedek drugič, imam načrte za novo razstavo v eni od manjših galerij v Ljubljani, prijavljam se na razpis za gostovanje na Dunaju in iščem možnost, da bi tudi tam predstavil nekaj od svojega dela. Zadnje mesece delam na manjši seriji polprozornih kipov, ki bodo mešanica sodobnih materialov in procesov, ki se naslanjajo na biološke znanosti (predvsem biopsihologijo). Želim si, da bi predmet »forma in likovni kontekst«, ki ga učim na Univerzi na Primorskem strnil v obliko krajše skripte, s čimer bi olajšal študentom dostop do materialov in vsega, kar morajo narediti ter predelati za izpit. Hkrati dokončujem svoj drugi roman. Kar veliko, včasih imam občutek, da kar ne morem vsega naenkrat.

Sedaj ste visokošolski profesor. Kakšna je razlika v dinamiki dela z dijaki in študenti?

Učenje v srednji šoli je veliko bolj naporno zato, ker se soočaš z nešteti subverzijami poteka pouka s strani dijakov, ki jim je v razredu dolgčas, niso zainteresirani, iščejo pozornost itd. Tega na fakulteti praktično ni. Kogar predavanja ne zanimajo, enostavno ne prihaja. Pride le na izpit, če seveda naredi vse, kar je potrebno, da izpelje stvar s pozitivno oceno. Zame je to veliko manj naporno, čeprav se na predavanja moram pripravljat bistveno bolj natančno in za to porabim res precej več časa kot na srednji šoli. Morda tudi zato, ker učim predmete, ki jih prej nisem (npr. kiparstvo).

Je pa na fakulteti izdelava izdelkov (npr., ko delajo kiparska, likovna dela) veliko bolj zahtevna in tudi rezultati so velikokrat zelo dobri. V razred pridejo zaradi sprejemnih izpitov tako rekoč najboljši dijaki iz likovnih šol in toliko bolj jih potem tudi zanimajo predavanja, delo z materiali ipd.

Kakšen vtis je na vas pustilo 30 let dela na Srednji trgovski in aranžerski šoli Ljubljana?

Na to je skoraj nemogoče odgovoriti na kratko. Res ne gre za »vtis«, ker gre za leta in leta izkušenj, ki puščajo v človeku mnoge sledi, mnoge stvari vas tudi v teku dela oblikujejo, vplivajo na vas tudi v smislu neke identitete. Ko boste čez leta pomislili na »našo« šolo (še vedno rečem našo, haha), boste videli, kako je na vas vplivala v pičlih 4 letih. In potem si zamislite, kaj se šele zgodi v 30 letih ...

Kaj bi sporočili mladim bodočim ustvarjalcem?

Naj se spoprimejo s težavami, skušajo spoznati sebe in se ne bojijo svojih najglobljih instinktov, naj jih skušajo spoznavati tako, da se nenehno učijo in iščejo rešitve v svojem življenju ter s tem kultivirajo tako sebe kot okolje, v katerem delujejo.

Dijakinje 4. Cb

RAZMIŠLJANJE O MEDVRSTNIŠKEM NASILJU

V Novembru smo imeli na Srednji trgovski šoli Ljubljana predavanje o medvrstniškem nasilju. Predavanje sta vodila policist in policistka, ki sta nam iz prve roke predala izkušnje o nasilju, ter odgovorila na naša vprašanja.

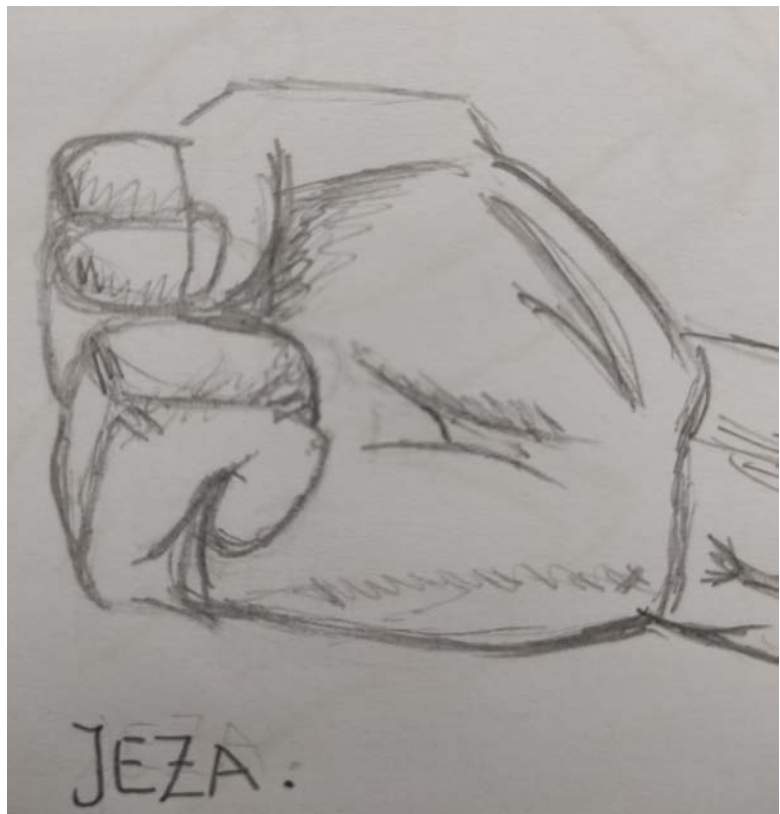
Povedala sta, da ni nujno, da je nasilje samo fizično, temveč, da je lahko tudi psihično. Nasilneži so po navadi ravno tisti, ki so v preteklosti bili sami žrtve nasilja. Tega seveda ne moremo zagotovo vedeti, saj ima vsak človek drugačno preteklost, zaradi katere je postal takšna oseba kot je. Povedali so nam, da se medvrstniško nasilje lahko zgodi komurkoli, toda večino nasilja vseeno doživijo otroci in mladostniki, ki so manj vključeni v vrstniško skupino, saj odstopajo od tega, kar skupina vrednoti kot željeno in prav.

Za tiste, ki nasilje izvajajo, pomenijo takšni učenci najlažjo tarčo, saj se zanje običajno nihče ne postavi oziroma jih ostali ne zaščitijo. Zaradi vse večjega vpliva izvajalcev nasilja tudi na opazovalce, postajajo otroci in mladostniki, ki nasilje doživljajo, vse bolj osamljeni. Tako ne trpijo samo zaradi neposrednega nasilja, ki se izvaja nad njimi, temveč tudi zaradi posrednih posledic, kot je vse večja socialna izolacija, kar zna voditi tudi v depresijo in anksioznost.

Predavanje se mi je zdelo koristno za vse, ki so v stiski. Zavedati se je treba posledic nasilja in vedeti, na koga se lahko v primeru, da se nad nami izvaja nasilje, obrnemo. Upam, da so se nad posledicami nasilja zamislili tudi tisti, ki ga izvajajo.

Dijakinja 2. Cb

Avtorji likovnih del: Eva Mazi, Betty Raković, Anika Kajzer

KRETNJE ROK

Kretnje in položaji naših rok sporočajo naše čustveno stanje, poleg tega pa z njimi pritegnemo pozornost, povečujemo učinek sporočanja in nam pomagajo, da si zapomnimo podatke.

Nebesedna komunikacija predstavlja pomemben del vse komunikacije. Pomembno je, da so neverbalna sporočila usklajena z vsebino, ki jo sporočamo.

Naj vam predstavimo le nekaj kretenj rok, ki jih vsi pogosto uporabljamo v vsakdanjem življenju. V kolikor bomo pozorni na svojo neverbalno komunikacijo, bomo neželene kretnje lahko kontrolirali in tako, morda, izboljšali našo komunikacijo.

DRŽA IN POLOŽAJ NAŠIH ROK MNOGO SPOROČAJO SOGOVORNIKU, ZATO JE DOBRO DA PAZIMO, KAKO DRŽIMO ROKE MED POGOVOROM.

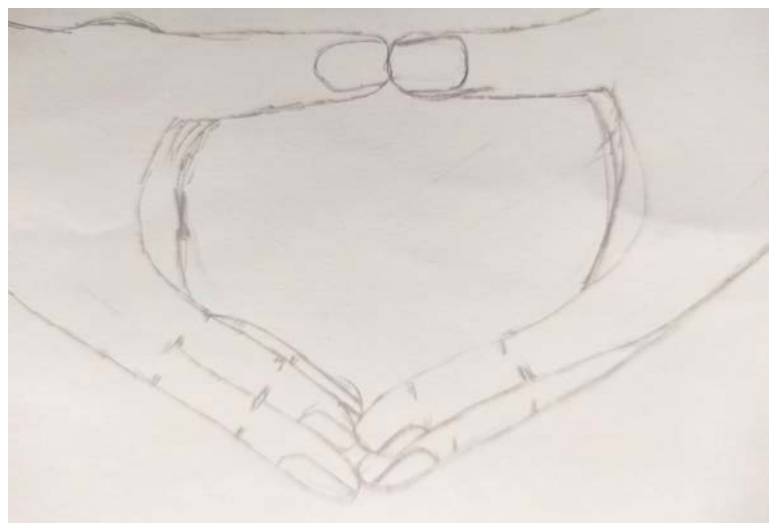
Nihče vam namreč ne bo verjel, če boste razlagali o rednem izvajanju joge in občutku sproščenosti, ob tem pa boste pesti stiskali v pest, kar je pogost izraz jeze.

Kretnja palcev, zataknenih za rob žepa je zlasti pogosta pri moških in ženskah, ki čutijo premoč nad drugimi in ni ga junaka, ki se v komunikacijskem procesu ne bi želel počutiti enakovredno sogovorniku.

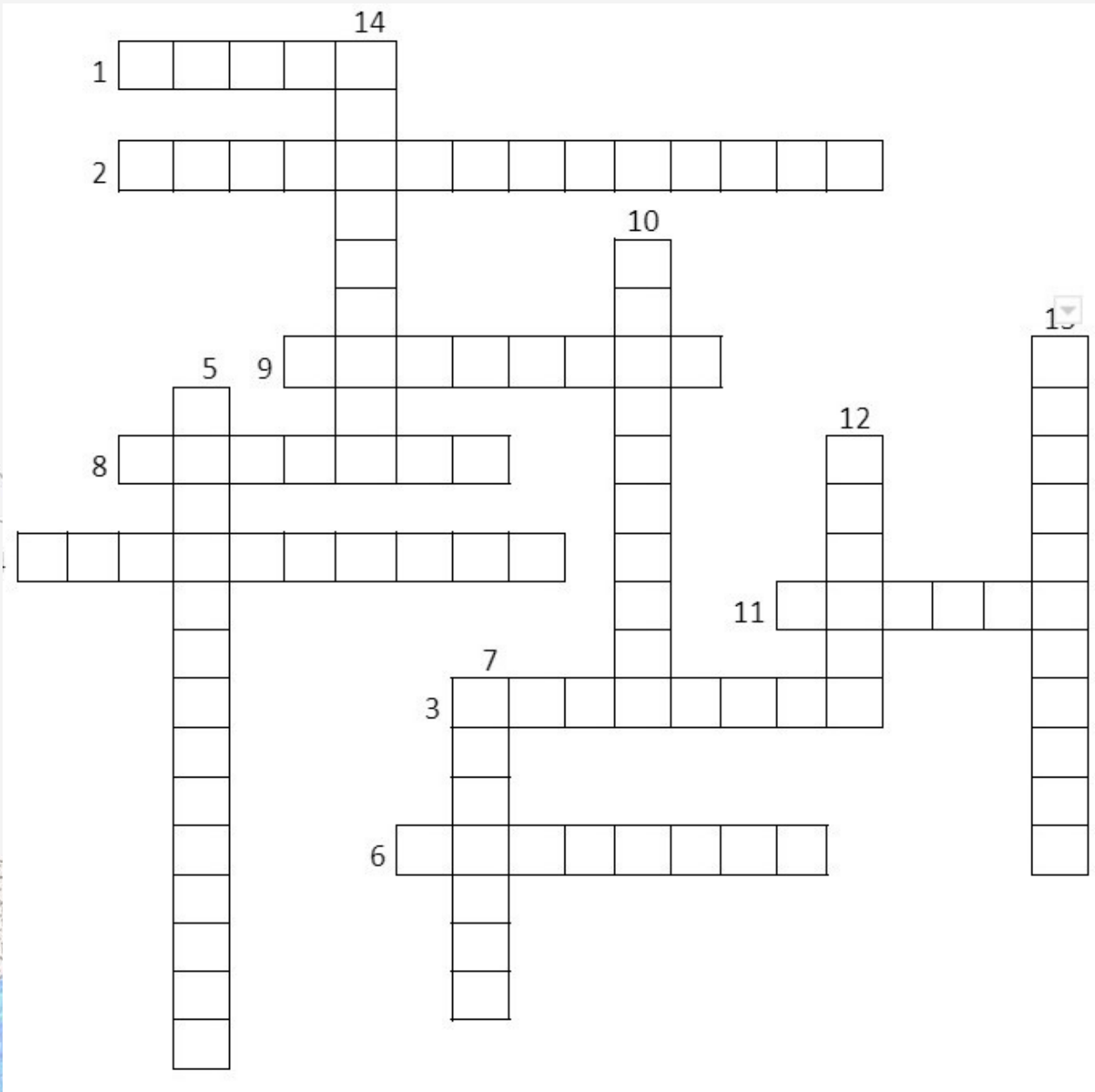
Prekrižane roke na prsih izražajo obrambni položaj, kar je verjetno prirojena drža, saj tak način ščiti tudi naše življenjsko pomembne organe pred morebitno poškodbo.

V vsakem primeru pa takšen položaj vedno zavzamemo, kadar smo odklonilno ali obrambno razpoloženi ali vznemirjeni.

Ekipa novinarskega krožka

KRIŽANKA

VODORAVNO:

1. PRAPRVINA, S KATERO DOLOČAMO KOMPOZICIJO LIKOVNEGA DELA
2. LINIJA, KI NAM DAJE OBCUTEK LENOBE UTRUJENOSTI
3. UMETNIK, KI SE UKVARJA Z OBLIKOVANJEM ČRK
4. NAJVIŠJA VREDNOTA TIPOGRAFIJE
6. Z NJIM PRIKAŽEMO 3D EFEKT NA RIBAH
8. OMEJENOST SREDSTEV ZA ZADOVOLJEVANJE POTREB
9. POTROŠNIKOVA OCENA IZDELKA
11. OPIS PREDVIDENE PRIHODNOSTI IZDELKA

NAVPIČNO:

5. LINIJA, KI NAM DAJE OBCUTEK AGRESIJE
7. PROCES, KI OMOGOČA POSAMEZNIKU, DA DOBI KAR ŽELI IN POTREBUJE
10. RAZLOG ZA OBSTOJ PODJETJA
13. POMAGAJO PRI VODENJU IN NADZORU KOMUNIKACIJSKEGA PROCESA
14. POMAGAJO NAM OBVLADOVATI DOLOČENA ČUSTVA, OBCUTKE IN SITUACIJE

SENZORNA SOBA

Bivanje v senzorni sobi otrokom omogoča razvoj senzoričnih veščin, ki jih bodo potrebovali v življenju. Spodbudno in pomirjujoče vzdušje omogoča izboljšanje koordinacije, izboljšuje komunikacijske sposobnosti, deluje sproščujoče.

V senzorno sobo pogosto zaidem, da bi se sprostila in umirila. Naslonjači so zelo udobni, zato občasno tudi zaprem oči in se pogreznem v rahel spanec. Pogosto je v senzorni sobi še kakšen dijak, s katerim se lahko pogovorim o problemih, ki me tarejo.

Včasih senzorno sobo napolni tudi smeh in vsi jo zapustimo boljše volje. Všeč mi je, da imamo na šoli prostor, ki je namenjen dijakom in kamor se lahko zatečemo kadarkoli to potrebujemo.

Dijakinja 2. Ca

Na Srednji trgovski in aranžerski šoli smo v tem šolskem letu bogatejši za novo pridobitev - senzorno sobo. To je interaktivna soba, opremljena z ustrezno opremo, ki podpira stimulacijo sluha, vida, dotika in vonja. Opremljena je z udobnimi naslanjači in blazinami, namenjenimi sprostitvi in z elementi za vizualno stimulacijo, kot so cevke napolnjene z vodo, skozi katere se premikajo mehurčki, ki ustvarjajo poseben vizualni učinek.

Hana, 4. Cb

MOJA PROSTOČASNA DEJAVNOST

Rubikova kocka je vrsta znane mehanske uganke in igranje, ki jo je leta 1974 izumil madžarski izumitelj, kipar in profesor arhitekture Ernő Rubik. Kocka je plastična in jo sestavlja 26 manjših kock, ki se vrtijo okoli po navadi nevidnega jedra. Prve kocke so izdelali proti koncu leta 1977 in jih začeli prodajati v trgovinah igrac po Budimpešti.

S SESTAVLJANJEM RUBIKOVIH KOCK SEM SE ZAČELA UKVARJATI, KER ME JE NAVDUŠEVALO DEJSTVO, DA OBRAČAŠ POSAMEZNE PLOSKVE IN SE KOCKA, TAKO REKOČ, SESTAVI SAMA OD SEBE. SEVEDA SEM POTREBOVALA VELIKO VAJ PREDEN SEM SESTAVILA SVOJO PRVO KOCKO. SEDAJ JO SESTAVIM KOT ZA ŠALO IN SE ŽE UČIM SESTAVLJATI DRUGO, BOLJ ZAHTEVNO KOCKO.

- STAROST, KO SEM SESTAVILA SVOJO PRVO RUBIKOVO KOCKO ... 9 LET
- MOJA NAJLJUBŠA RUBIKOVA KOCKA JE ... PIRAMIX
- NAJVEČJI IZZIV MI PREDSTAVLJA ... 4 X 4
- MOJ REKORD SESTAVE KOCKE 3 X 3 ... 48 SEKUND

Urša, 1. Ab

OGLEDALI SMO SI LETALIŠČE BRNIK IN KRANJ

V četrtek, 10. 11. 2022, smo imeli dijaki 2. Da organizirano strokovno ekskurzijo na Letališče Brnik in v Kranj. Vodili sta nas prof. Monika Maleš in Vesna Jenko.

Ob 8.00 uri smo se odpravili z avtobusom na Brnik. Na letališču sta nas pričakala vodiča, ki sta nam povedala veliko informacij. Letališče Jožeta Pučnika Ljubljana je osrednje slovensko mednarodno letališče, preko katerega poteka 97 odstotkov celotnega letalskega potniškega prometa v Sloveniji in je edino (poleg mariborskega letališča) primerno za mednarodni komercialni letalski promet. Povedali so nam tudi, da se število potnikov in količina oskrbljenega tovora na ljubljanskem letališču stalno povečuje.

Ogledali smo si javni del potniškega terminala, prijavo na let in oddajo prtljage, varnostno kontrolo (pomen varnosti in prepovedani predmeti), schengenski del potniškega terminala, se vozili po letališču z avtobusom in si ogledali različna letala.

Ogledali smo si gasilsko reševalno službo in njihovo delo, predstavili pa so nam tudi eno gasilsko vozilo.

Po končanem ogledu letališča smo se odpeljali v nakupovalno središče v Kranj. Tam smo si ogledali veliko trgovin in lahko opravili tudi manjši nakup.

Načrtovan je bil tudi ogled Kranja, ki smo ga zaradi zelo močnega dežja morali izpustiti.

TA DAN NAM JE BIL VŠEČ, IZVEDELI SMO MNOGO NOVIH STVARI, KI NAM BODO V ŽIVLJENJU KORISTILE, KO SE BOMO ODPRAVILI NA POTOVANJE Z LETALOM. NAJBOLJ VŠEČ NAM JE BIL OGLED LETAL IN VZLET LETALA. VODIČA STA BILA ZELO KOMUNIKATIVNA IN PRIJAZNA.

Ersina Šarić, 2.Da

UMETNIKI

V petek, 2. decembra 2022 smo dijaki drugih letnikov imeli možnost spoznati prave umetnike, ki se v življenju soočajo z različnimi omejitvami. Ker nimajo zgornjih okončin ali te ne opravljajo takšne funkcije kot pri povprečnemu človeku, slikajo z usti in nogami.

Zelo mi je bilo zanimivo, saj so tam risali prave mojstrovine. V kratkem času, ki smo ga preživeli tam, nam je kustos predstavil umetnine in nam povedal malo o različnih perspektivah, in o tem, kaj posamezna dela predstavljajo ali kaj so hoteli umetniki z njimi povedati. Slike so bile zelo lepe, polne prečudovitih barv, ki so večinoma predstavljale sončni zahod ali morje in obalo, ena od njih tudi Piran. Bil mi je všeč sončni zahod, ki je imel zelo močne, svetleče in lepe odtenke roza, rumene in oranžne barve. Bil je zelo lep kontrast med vsemi temi barvami. Gospod, ki je bil na invalidskem vozičku in je risal z usti, nam je povedal tudi nekaj motivacijskih besed, ob katerih smo se zamislili. Med drugim tudi to, da naj nikoli ne obupamo in da se da vse, kar se hoče.

ZATO SE ZDAJ VEDNO, KO POMISLIM, DA NEKAJ NE MOREM NAREDITI, SPOMNIM NA NJEGOVE BESEDE IN SE POTEM POTRUDIM, KOLIKOR JE V MOJIH MOČEH.

Dijakinja 2. letnika

IKAR IN MORJE

**KAJ IKAR ZALETAV
SE V SONCE JE POGNAL?**

**ZVEZDI POLJUBE ŽELEL KRASTI,
OBDOJEN BIL V GLOBINE PASTI.**

**GOREČE PERJE, PEPEL IN DIM,
MODRA UTEHA JE PRED NJIM.**

**HLADNA ROKA VROČE TRUPLO MU OBJAME,
POLOŽI GA V PODVODNE HRAME.**

TJAŠA TANJA MAROLT, 4. CB

VESELI DECEMBER NA NAŠI ŠOLI

VESELI DECEMBER JE TUDI TOKRAT MINIL V DUHU DOBRODELNOSTI. RAZMIŠLJALI SMO, KAKO PRIČARATI NASMEŠKE NA OBRAZ TISTIM, KI SO POGOSTO POSTAVLJENI NA STRAN, SPREGLEDANI ALI CELO POZABLJENI.

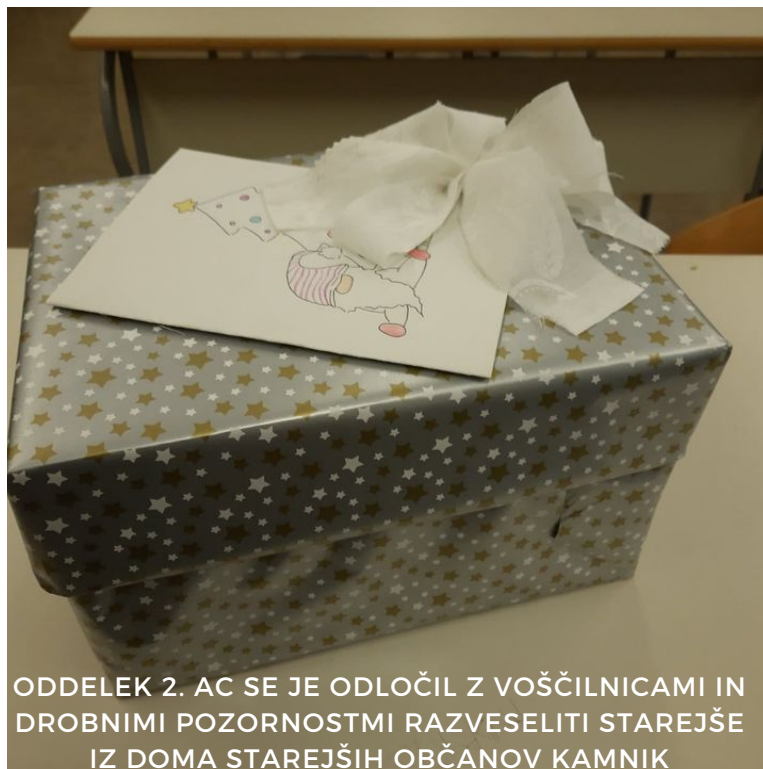
S pismi za lepši dan smo poskušali narediti nekaj dobrega za starejše oz. osamljene ljudi, ki za lepši dan potrebujejo nekaj lepih in spodbudnih besed, strnjenih v pismo. Upamo, da smo komu pričarali lepši dan in vlili upanje v boljšo prihodnost.

Za oskrbovance Doma starejših občanov Poljane smo pripravili presenečenja - drobne pozornosti izpod rok naših dijakov.

ZA CENTER ZA SOCIALNO DELO ŠIŠKA SMO PRIPRAVILI IZVINE OKRASKE, KI BODO KRASILI PROSTORE CENTRA

ODDELEK 2. AC SE JE ODLOČIL Z VOŠČILNICAMI IN DROBNIMI POZORNOSTMI RAZVESELITI STAREJŠE IZ DOMA STAREJŠIH OBČANOV KAMNIK

Za vseslovenski praznični projekt Mala pozornost za veliko veselje smo izdelovali unikatne voščilnice. Cilj projekta je bil - zbrati 22.000 prazničnih voščil za 22.000 starejših, ki bivajo v domovih in centrih za starejše po Sloveniji.

Piko na "i" je predstavljalo praznovanje v petek, 16. decembra 2022, kjer so se vrstile različne dejavnosti.

Še posebej slavnostna je bila prireditev, na kateri so nas v prečudoviti svet glasbe popeljali naši dijaki, ki so hkrati izvrstni glasbeniki. Za gracioznost in sprostitvev sta poskrbela izvrstna plesalca plesne šole, oba sta naša udeleženca izobraževanja odraslih.

S svojim prihodom in zabavnimi prigodami iz otroških dni nas je razvedril znan slovenski igralec, dramatik in pisatelj Tone Partljič, ki je življenjske modrosti spretno zavil v anekdote iz svojega življenja.

Najbolj pa je odmevala novica, ki jo je ob začetku prireditve sporočila ga. ravnateljica Elizabeta Hernaus Berlec - da je naša šola dobila nov naziv, in sicer: SREDNJA TRGOVSKA IN ARANŽERSKA ŠOLA LJUBLJANA. Izjemni novici je sledila tudi torta izjemnih razsežnosti.

Dijaki smo prodajali naše unikatne izdelke - voščilnice, nakit, keramične posodice ...

Srečelov je pritegnil veliko "lovilcev sreče". Prodali smo kar 550 srečk, prav vsaka je prinesla vsaj majhno darilo. Zbrana sredstva bomo porabili za plačilo maturantskega plesa naših dijakov.

Ekipo novinarskega krožka

ERASMUS + NA PORTUGALSKEM

Med 3. in 24. septembrom 2022 se je 11 dijakov iz programa Trgovec, Aranžerski in Ekonomski tehnik odpravilo na praktično usposabljanje z delom na Portugalsko, kamor smo se odpravili v okviru projekta Erasmus +.

Z nami sta odšla dva profesorja, profesor doktor Rock Finale in profesorica Irena Koželj Urbanec. Naša pot se je začela v Ljubljani pred šolo, od koder smo se odpeljali do letališča Treviso v Italiji, od tam smo poleteli v Porto in nato še z avtobusom do mesta Braga na Portugalskem.

Živeli smo v hotelu na železniški postaji, ki je zelo hitro postal naš drugi dom (ali prvi v novi državi). Dijaki smo med tednom po skupinah opravljali prakso v podjetjih. Prakso smo imeli prilagojeno glede na izobraževalni program. Aranžerji so vezli prtičke, oblikovali oglase, letake in pomagali pri opremljanju prostorov. Trgovci in ekonomski tehniki smo delali v skladišču.

V soboto in nedeljo smo si ogledovali znamenitosti in mesta po celotni Portugalski. Videli smo mesta Braga, Porto, Fatima, Guimaraes, Viana do Castelo in Lizbona. Na zadnji izlet smo odšli na obalo Atlantskega oceana in se tam tudi kopali v toplém oceanu, pa tudi zrak je bil še zelo topel in skoraj brez vetra. Idealno.

Izkušnjo si bom zapomnila za celo življenje, ker sem vse tri tedne res zelo uživala, spoznala veliko novih ljudi, navad, mest, novo kulturo in državo. Dnevi so nam vsem zelo hitro minevali, tako smo se vživeli v novo okolje, da bi lahko še kar nadaljevali in še naprej uživali toplo podnebje in izjemno portugalsko gostoljubnost, prijaznost in ustrežljivost. Pridobila sem tudi nova prijateljstva. Vsakemu dijaku bi privoščila, da doživi to izjemno lepo izkušnjo.

Neja Kvaternik, 2. Da

VESELO TEKMOVANJE NA ODBOJKARSKEM TURNIRJU

Konec šolskega leta 2021/2022 smo se dekleta prijavila na medšolsko tekmovanje iz odbojke na mivki. Za možnost prijave sem izvedela šele dva dni prej, ko me je profesorica Neda Čebulj povabila k sodelovanju. Sprva nisem želela iti, ko pa mi je profesorica Jasna Clara Kovač ponudila možnost, da se lahko s sodelovanjem na turnirju izognem Cooperjevemu testu (zelo dolgemu teku na soncu), sem nenadoma uspela najti čas. Na dan tekme smo se sestali pred dvorano Ludus. Točne kot švicarska ura smo bile prepričane, da bo spremljevalec, profesor Denis Lojen, zamujal. Ker je profesor resnično »malo zaspal«, smo bile dijakinje upravičene do sladoleda. Drznile smo si namreč staviti, da bo zaspal.

Ob 8.00 smo sproščeno pričele z ogrevanjem. Na tekmo smo prišle brez pričakovanj, saj izkušenj s »šolsko odbojko« nismo imele. Po krajšem kramljanju smo ugotovile, da štiri treniramo odbojko in da nam gre kar dobro.

Ob 10.00 se je pričelo tekmovanje. Zunaj je bilo 20 stopinj in že takrat nam je bilo zelo vroče. Prvo tekmo smo bile proste in smo imele možnost opazovati nasprotnice "v akciji". Ko je nastopil naš čas tekmovanja, smo bile sproščene, saj nismo veliko pričakovale.

Pričele smo z igro in ... Dobimo prvo piko, dobimo drugo piko ... Kar naenkrat smo bile v prednosti za pet pik. Spogledale smo se in si vzele "time out".

H igrišču je pristopil profesor Denis Lojen in nam namenil nekaj spodbudnih besed. Prvi set smo zmagale. Postajale smo vedno bolj nervozne. Zmagale smo tudi drugi set. Še vedno nismo verjele v našo dobro pripravljenost, saj smo zmagale proti Srednji gradbeni šoli, kjer nobena od deklet ni redno trenirala odbojke.

V drugi in tretji tekmi smo prav tako zmagale. Postale smo zelo napete. Smo res tako dobre? Izvedele smo, da naslednjo tekmo igramo proti Gimnaziji Šiška, kjer ena igralka igra v državni reprezentanci, ostale pa so prvakinje s svojim klubom. Strah se je naselil v naše kosti in svet se nam je obrnil na glavo.

Ura dve popoldne, temperatura se je povzpela že na 27 stopinj. Že cel dan smo igrale na soncu in noge so nas še komaj držale. Igrale smo tekmo za tretje mesto, na koncu pa osvojile četrto. To je bil naš prvi poraz. Bile smo izčrpane, preznojene, vendar so vsi še vedno navijali za nas.

OSVOJILE SMO KONČNO ČETRTO MESTO, OBČUTEK PA JE BIL PRAV ZMAGOSLAVEN. OBA PROFESORJA STA NAS POHVALILA, DA SMO PRVA EKIPA NA NAŠI ŠOLI, KI SE JE ODREZALA TAKO DOBRO.

Nazadnje je sledil še obljubljeni sladolead ob dobljeni stavi - z mrvicami, bonboni, čokolado in smetano. Izjemen dan bi z veseljem ponovila. Nanj pa me vedno znova opomni pesek, ki ga še danes najdem v torbi.

Vita iz 4. Cb

STROKOVNA EKSKURZIJA V KOPER

V petek 14. 10. 2022, smo dijaki 2. Cb razreda obiskali Koper. Naša ekskurzija se je pričela pred vhodom v šolo, kjer je bil zbor. Skupaj smo odšli na avtobus, ki nas je čakal na bližnji avtobusni postaji.

Med vožnjo smo poslušali glasbo, se veliko smejali in peli. Vožnja je trajala skoraj dve uri, nakar smo prispeli v središče prelepega Kopra. Morski zrak je blagodejno vplival na nas. Vetrč nas je vodil do obale, kjer smo naredili veliko skupnih fotografij. Ob morju smo pojedli malico in odšli do Belgramoni-Taccove palače. Kustosinja je predstavila notranjo zgradbo palače in razne slike, ki so prikazovale zgodovinske dogodke. Ogledali smo si celotno veličastno palačo, mnogo zgodovinskih predmetov in oblačil. Kar pa je mene najbolj navdušilo, so bili klavirji zavidljive starosti in ostala glasbila.

Pot se je nadaljevala v parku Kopra, kjer smo imeli čas za sprostitev v prijetnem soncu in vonju slanega morja. Sprehajali smo se po čudoviti trati, posuti z drevjem in majhnimi ribniki. Kmalu je prispel avtobus in nas varno pripeljal nazaj v Ljubljano.

TA SONČNI DAN OB MORJU, S PRIJATELJI OB SEBI, JE BIL NARAVNOST ČUDOVIT. NAJVEČ MOJE POZORNOSTI JE PRITEGNIL OGLED ZGODOVINSKE PALAČE. SLIKE, KIPI IN OHRANJENI DELI STEBROV TER PALAČE SO MI DAJALI VTIS, DA JE TO ZA KOPRČANE ZELO POMEMBNA ZGODOVINSKA DRAGOCENOST.

MAVRIČNI BOJEVNIKI

ADHD

Dijaki Srednje trgovske in aranžerske šole Ljubljana smo se v petek, 28. 9. 2022, udeležili delavnice Mavrični bojevniki. Mavrični bojevniki so organizacija, namenjena ljudem z motnjo ADHD, kar pomeni motnja pozornosti in hiperaktivnosti. Mavrični bojevniki verjamejo v kvalitetno življenje ljudi, ki imajo takšno diagnozo, brez kakršnihkoli zdravil, saj pravega zdravila za ADHD (takega, ki ne bi imelo stranskih učinkov) ni. Organizirajo različne delavnice in tabore, prav tako z njimi sodeluje že veliko šol.

Na šolo so prišli z namenom, da nas poučijo o tej motnji in kako s tem živeti polno in ustvarjalno. Pravijo, da ko bo svet nekoč postal ves siv in negativen, takrat bodo ljudje z ADHD poživili vse in prinesli nazaj barve in veselje, s čimer se tudi jaz popolnoma strinjam. Predavatelj je prišel v naš razred in se predstavil. Povedal nam je svojo življenjsko zgodbo in predal, kako je prišel do tu, kjer je danes. Premagal je raka in to izkušnjo je bil pripravljen deliti z nami. Vprašali smo lahko, karkoli smo želeli in odgovoril je iskreno in podrobno. Tudi nas je spodbudil, da anonimno vprašamo karkoli, kar je povezano z nami in našimi težavami. To se mi je zdelo izjemno. Veliko dijakov potrebuje in želi pomoč, vendar se ne želijo izpostaviti in si želijo ostati anonimni.

Delavnice so se mi zdele zelo poučne in zanimive. Vsekakor bi jih priporočila tudi drugim. Zelo pomembno se mi zdi, da osvetlimo probleme in s tem zmanjšamo stigo. Vsi imamo probleme, ki jih sami pogosto niti ne zaznavamo, se jim izogibamo. O problemih se moramo pogovarjati.

Tjaša Jesenšek, 1. Cb

NA BLEDU SMO SE IMELI LEPO

V ponedeljek, 18. 10. 2022, smo se dijaki 3. Ab in 3. Aa odpravili na strokovno ekskurzijo na Bled. Iz Ljubljane smo se odpeljali ob 8.00. Na Bledu smo se najprej sprehodili okoli jezera. S hojo smo pričeli pri veslaškem centru, končali pa v turističnem delu mesta. Dolžina poti okoli jezera me je malo presenetila, sprva se je zdelo, da bomo hodili res dolgo, a smo jo v resnici prehodili zelo hitro.

STROKOVNA EKSURZIJA MI JE BILA ZELO VŠEČ, BILA PA JE TUDI POUČNA. IMELI SMO PRILOŽNOST, DA SI OGLEDEMO RAZLIČNE TRGOVINE V ZELO ZNANEM TURISTIČNEM KRAJU. NAJLEPŠE PA JE BILO, DA SMO SE DIJAKI PODRUŽILI NA SVEŽEM GORENJSKEM ZRAKU.

V dobri družbi čas hitro mine. Videli smo Blejski otok, Blejski grad, čolnarno in grajsko kopališče, pletne in Vilo Bled s Plečnikovim Belvederjem. Opazovali smo trgovine na Bledu in njihovo ponudbo, ocenjevali izložbe in postavitve v trgovinah. Po prijetnem dnevu smo se popoldne vrnili v Ljubljano.

Maša Ferlan, 3. Ab

ŠPORTNI DAN V WOOPU

Sprva je bil za športni dan načrtovan sprehod po Rožniku. Ker je bilo napovedano slabo vreme, so nam teden prej sporočili, da bo športni dan potekal v Areni Woop. Tega dejstva sem se razveselila. Zjutraj sem se zbudila, pojedla zajtrk, se uredila in odpravila na avtobus. Odpeljala sem se v BTC, kjer smo imeli športni dan. Razporedili so nas po stezah in pričeli smo z igro bowlinga. Odigrali smo nekaj iger. Na bowlingu sem že bila, a to ni bil zadosten pogoj za uspešnost metanja krogle. Med bowlingom so nas izmenično vabili na laserske igre. Lasersko streljanje je bilo zame posebno doživetje, saj ga prej še nisem preizkusila. Po kratkem in intenzivnem strelskem obračunu smo nadaljevali z bowlingom. Športni dan smo zaključili polni vtisov in prekipevajoči od pozitivne energije. Športni dan mi je bil všeč, ker ni bilo veliko fizičnega napora.

Dijakinja 1. Cc

FOTO UTRINKI ...

